Prologus beati augustini in librū de vita cristiana feliciter inchoat.

Ego primus peccator ⁊ vltim⁹ insipientiorq; ceteris. ⁊ imperitior vniuersis. te ut sanctitatis ⁊ iusticie viam pergas. crebrioribꝫ audeā lr̄is āmonē. non mee proprie iusticie fiducia. non sapiencie pericia. non sciencie gloria. sed sola quam ↄcepi secūdū deū animo ⁊ mente me caritatis causa ↄpellit. que. me peccatorē parit ⁊ ignarū ad dicēdum ita hortatur ⁊ prouocat. ut cum loqui nesciam tacere non possim. Vellem itaqꝫ ⁊ libenter optarem te eoꝝ habere noticiam. quoꝝ ⁊ sapientia affluentior est. ⁊ facūdia maior. ⁊ sciencia vberior. ⁊ ↄsciencia ab om̄i peccatoꝝ cōtagione liberior. qui suis te ⁊ verbis iuste instruerent ⁊ exemplis. Nos enī preterq̄ꝙ mentē nostrā ita insipientie et ignorantie caligo cecauit. ut diuinū aliqd' nequeat sentire vel dicere. Adhuc insup ⁊ onus redarguit ↄsciētiā pccōꝝ. ut etiā si q̄d luminis possit hr̄e abscōdat. ita fit ut p̄terq̄ꝙ dicē nō hēmus. hoc etiā qđ habemus non fiducialit̄ proferre ↄsciā prohibente possim⁹

LANDES- UND STADT- BIBLIOTHEK DÜSSELDORF

Tu tñ donec peritior tibi apparere poſſit et
melior · rudibus ãmo m̃ icõmbꝫ nr̃is interim
eſto ɔtenta ⁊ caritati da veniam · cuius eſt
non ɔſiderare quid offerat · nec qd' nõ ha
bet querit · ſed totũ quod habet libenter im
pẽditur · ad cuius nõ tam muneris ſpeciem ꝙ
animi reſpice volũtatem . Et diligenter ad
uerte quid tibi illa negare poterit que totũ
dare potuit quod habebat · obtuliſſet etiaꝫ
quod non habebat ſi poſſet · que totum po
tuit quod habebat offerre . Sitit itaqꝫ ille
ꝙ parum · qui detorrẽtis interim riui aqua ·
non poteſt eſſe contentus · donec ad fontẽ
vberiorem purioremqꝫ pueniat . Nec illum
ſatis eſurire credo · qui cum cribrarios pa
nes habeat · nitidos expectat ⁊ candidos .
Ita ⁊ tu dilectiſſima ſoror quã ego certus ſũ
eſurire nimiũ ⁊ ſitire celeſtia · cribrarios inte
rim mande panes · donec ſimilagine candẽ
tes inuenias . Exigui et turbulenti riuuli a
quam pota vſquequo fontis affluencõris
haurias puriorem . Nec tibi interim panis
noſter · quamuis ruſticus videatur eſſe · di
pliciat . Ruſticus etenim panis incultior eẽ
videtur · ſed fortius et celcius eſurientem

ſtomachū ſaciat·feſſumqꝫ corroborat·ꝙ q̄
ſiligineus videtur ⁊ mũdus. Nunc igit̄
dicam ſermone prout valeo·⁊ quid criſtia
num agere cõueniat pandam ut potuero.
Cuius rei ⁊ unde prius exordiū ſumā iuſtiꝰ
non inuenio·ꝙ·ut primū de criſtiano ipſo
vocabulo diſputem·⁊ cur quis criſtianus
nūcupetur exponam. Explicit prologus.

Incipit liber beati Augu-ſtini de vita criſtiana.

CRiſtum vnctum interpretari·
ſapientum ⁊ fidelium nullus
ignorat·vnctos vero non niſi
ſcõs viros ⁊ ſatis deo dignos·
ſemꝑ fuiſſe·maīfeſtū ē·nec alios ꝙ prophe-
tas·aut ſacerdotes aut reges. Et tam ma
gnū fuit ipſius vnctõis miſterium·ut in iu-
daico populo nõ oẽs illud·ſ; ſatis pauci de
plurimis mererentur accipere·⁊ hoc vſqꝫ ad
aduentū dñi nr̄i ihe ſu criſti·quē deus oleo
leticie id eſt ſpū ſancto pre ceteris ꝯſortib;
ſuis vnxit. Ex quo tempore credentes illi·⁊
baptiſmatis illius ſcificacõne purgati·non
aliquanti ſicut ſub lege prius fuerat·ſ; oẽs